DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 24 października 1947 r.

Nr 36

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

331.

INSTRUKCJA MINISTRA SKARBU

z dnia 7 lipca 1947 r.

o sporządzaniu bilansów otwarcia w roku 1946 i bilansów zamknięcia za rok 1946 w przedsiębiorstwach państwowych oraz w przedsiębiorstwach i majątkach pozostających pod zarządem państwowym—przyjęta do zatwierdzającej wiadomości przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów w dniu 10 października 1947 r.

§ 1. Instrukcja Przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 22 października 1945 r. o wyjątkowych zasadach sporządzania bilansów otwarcia przedsiębiorstw i zakładów pracy państwowych i nad którymi ustanowiony został zarząd państwowy — winna być ściśle przestrzegana przy obejmowaniu pod zarząd państwowy jakichkolwiek przedsiębiorstw i zakładów pracy, bez różnicy czy objęcie nastąpiło w roku 1945, czy też w roku następnym .

§ 2. Bilanse zamknięcia i rachunki wyników winny być sporządzone według wzorów załączonych do jednolitego planu kont, zatwierdzonego przez Przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów.

§ 3. Bilans winien obejmować wszystkie bez wyjątku składniki majątku stałego i obrotowego po stronie aktywów oraz kapitały własne, umorzenia i rezerwy , a także kapitały obce i t. p. po stronie pasywów.

§ 4. Cały majątek stały objęty przy przejmowaniu przedsiębiorstwa pod zarząd państwowy, o ile w dniu sporządzenia inwentarza znajdował się nadal w przedsiębiorstwie, winien być przyjęty do bilansu zamknięcia za rok 1946 według cen z bilansu otwarcia, sporządzonego na dzień obejmowania przedsiębiorstwa pod zarząd państwowy, z zaznaczeniem „według cen 1938/39 r.“

§ 5. Składniki majątku stałego nabyte lub wytworzone w latach 1945—1946 już po objęciu przedsiębiorstwa pod zarząd państwowy winny być przyjęte do bilansu w wysokości faktycznych kosztów ich nabycia względnie wytworzenia w oddzielnej pozycji z zaznaczeniem „według kosztu (cen 1945/46“ i połączeniu ze składnikami wycenionymi według cen 1938/39 nie ulegają.

§ 6. Przy kwalifikowaniu wydatków inwestycyjnych należy kierować się okólnikiem Minister-

stwa Skarbu Nr 70 z dnia 27 marca 1947 r., L. D. V. 880/1/47, który określa pojęcie inwestycji i kapitalnego remontu.

§ 7. Zapasy materiałów do wytwarzania materiałów technicznych, ruchu i innych oraz opakowania i towarów handlowych, czyli cały remanent magazynów księgowany na kontach klasy 3-ciej jednolitego planu kont, zgodnie z uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1947 r. winny być przeszacowane i wstawione do bilansu według cen odkupu t. j. według przeciętnych cen, jakie musiałoby przedsiębiorstwo płacić nabywając dany materiał w grudniu 1946 r. względnie w innym miesiącu kończącym okres sprawozdawczy np. w czerwcu — o ile roczne zamknięcie rachunkowe sporządzane jest na dzień 30 czerwca. Jako ceny odkupu stosowane być powinny ceny urzędowe, ceny komercyjne, względnie nawet ceny wolnorynkowe, w zależności od tego według jakich cen przedsiębiorstwo normalnie zaopatruje się w poszczególne materiały.

Ceny odkupu rozumieć należy loco magazyn przedsiębiorstwa, czyli łącznie z kosztami transportu i t. p.

§ 8. Różnice wynikające z przeszacowania zapasów, o których mowa w § 7, nie będą miały wpływu na wyniki bilansowe 1946 r., lecz winny być uwzględnione w pasywach bilansu w grupie rezerw kapitałowych jako „różnica z przeszacowania zapasów magazynowych 1946 r.".

§ 9. Zapasy wyrobów gotowych i półgotowych oraz robót w toku przeszacowaniu nie podlegają i winny być wycenione do bilansu według kosztów wytworzenia. O ile koszt wytworzenia byłby wyższy od ceny urzędowej lub, w braku ceny urzędowej na dane wyroby, wyższy od ceny rynkowej, wycena do bilansu następuje po cenie urzędowej względnie rynkowej, z potrąceniem odpowiedniego procentu na koszty sprzedaży.

§ 10. Materiały objęte przy przejmowaniu przedsiębiorstwa pod zarząd państwowy, czasowo nieprzydatne do produkcji, ani do sprzedaży, nie podlegają przeszacowaniu i winny być przyjęte do bilansu za rok 1946 według cen z bilansu otwarcia.

§ 11. Wyroby gotowe i półfabrykaty w przedsiębiorstwach objętych w 1946 r. i oszacowane do bilansu otwarcia wed.ug cen z roku 1938/39 należy do bilansu zamknięcia oszacować według cen odkupu, a różnicę stąd powstałą przenieść na rachunek „różnic z przeszacowania zapasów z bilansu otwarcia 1946 r.".

§ 12. Wyroby gotowe, półfabrykaty, surowce i materiały, a także przedmioty majątku stałego przeznaczone na Fundusz Inwestycyjno-Obrotowy Przemysłu Ziem Odzyskanych (F. I. O. P. Z. O.), o ile z jakichkolwiek powodów nie zostały zrealizowane przed końcem roku operacyjnego 1946 w myśl okólnika Ministra Przemysłu Nr 155 z dnia 4 września 1945 r. — w sprawie realizacji remanentów wyrobów gotowych, półfabrykatów, surowców i materiałów przez zakłady przemysłowe znajdujące się na Ziemiach Odzyskanych — winny być oszacowane do bilansu za rok 1946 według cen podanych w §§ 4, 7 i 10 niniejszej instrukcji, przy czym wyroby gotowe i półfabrykaty należy oszacować według cen odkupu, przy zachowaniu przepisów w okólnikach Ministra Przemysłu Nr 155 powołanego wyżej i Nr 224 z dnia 15 stycznia 1946 r. — w sprawie księgowego ujęcia stanu oraz realizacji przedmiotów przeznaczonych na F. I. O. P. Z. O.

§ 13. Wszelkie sumy uzyskane w 1946 r. z realizacji przedmiotów przeznaczonych na F. I. O. P. Z. O.,lecz nie przekazane do B. G. K. na rachunek F. I. O. P. Z. O. oraz pełne sumy wartości przedmiotów przeznaczonych na F. I. O. P. Z, O., lecz nie zrealizowanych do końca roku gospodarczego 1946 i figurujących w aktywach bilansu za 1946 r. — winny być wykazane w pasywach bilansu za 1946 r. w dziale „Kapitały Obce", jako samodzielna pozycja F. I. O. P. Z. O. Różnic wynikłych z przeszacowania zapasów przeznaczonych na F. I. O. P. Z. O. nie należy księgować na „rezerwy kapitałowe", gdyż wejdą one na dobro powyższego rachunku F. I. O. P. Z. O.

§ 14. Przedmioty majątkowe znalezione (np. w gruzach) lub rewindykowane w 1946 r. winny być wycenione w myśl instrukcji Przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 22 października 1945 r. i odpowiednio zaksięgowane przed zamknięciem rachunków okresu sprawozdawczego przez obciążenie odpowiedniego konta w grupach 00 do 06 lub 30 do 39 i uznanie kont w grupach 07 i 08. Koszty rewindykacji w wysokości faktycznie poniesionej należy księgować w grupie 05. Koszty te należy umorzyć w trzech różnych ratach rocznych metodą pośrednią.

§ 15. Koszty organizacji z 1945 r. podlegają odpisaniu w trzech równych ratach rocznych, począwszy od 1946 r. metodą pośrednią. Przepis ten nie dotyczy przedsiębiorstw dotychczas nieuruchomionych.

§ 16. 1. Przedmioty majątkowe oddane w 1946 r. do dyspozycji innych zakładów należy w księgach zakładu przekazującego spisać, likwidując jednocześnie przypadające na te przedmioty odpisy amortyzacyjne z pierwszego bilansu otwarcia, sporządzonego przy przejmowaniu zakładu przez zarząd państwowy zarówno z tytułu zużycia jak i z tytułu zniszczeń wojennych i przekazując wszystkie powyższe pozycje w pełnych sumach zakładowi, otrzymującemu omawiane przedmioty. Natomiast sumy normalnego rocznego odpisu amortyzacyjnego oraz odpisu dodatkowego (według mnożnika) za 1945 r. należy przenieść z konta grupy 07 na odpowiednie konto grupy 08 jako „rezerwa kapitałowa z realizacji majątku stałego". Sposób księgowania omawianej transakcji w przedsiębiorstwie oddającym i w przedsiębiorstwie otrzymującym podano w załączniku.

2. Nadwyżkę ze sprzedaży przedmiotów majątku stałego, figurujących w bilansie według cen z 1938/39 r., należy również zaksięgować na wymienione w ust. 1 konto „rezerwa kapitałowa z realizacji majątku stałego", zamiast na rachunek wyników.

§ 17. Odpisy na umorzenie (amortyzacja) za rok 1946 winny być dokonane zgodnie z uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1947 r., a mianowicie:

1. Przedsiębiorstwa państwowe oraz przedsiębiorstwa i majątki pozostające pod zarządem państwowym, podległe w 1946 r. Centralnym Zarządom Przemysłów Ministerstwa Przemysłu — poza przedsiębiorstwami i majątkami podległymi dyrekcjom przemysłu miejscowego — przy obliczaniu odpisów na zużycie majątku stałego, wymienionego według cen z 1938/39 r. przyjmą mnożnik minimalnie 1, zaś maksymalnie 25 w zależności od wysokości faktycznie wkalkulowanych odpisów na zużycie do obowiązujących w 1946 r. cen sprzedażnych z tym, że wszystkie przedsiębiorstwa w zakresie poszczególnych Centralnych Zarządów mają obowiązek zastosowania jednolitego mnożnika.

2. Wszystkie inne przedsiębiorstwa państwowe oraz przedsiębiorstwa i majątki pozostające pod zarządem państwowym, prócz wymienionych w poprzednim ustępie, przyjmą do obliczenia wysokości odpisów na zużycie majątku stałego wycenionego według cen 1938/39 mnożnik 25.

3. Sumy odpisane na zużycie za rok 1946 winny być księgowane na oddzielnych kontach i wykazane w pasywach w dwóch oddzielnych pozycjach, a mianowicie oddzielnie suma odpisu normalnego i oddzielnie suma odpisu dodatkowego według mnożnika, ta ostatnia pod nazwą „dodatkowe umorzenie majątku przejętego według cen 1938/39 r. za 1946 r. mnożnik 24" (lub inny).

4. Odpisy na zużycie przedmiotów majątku stałego, nabytych lub wytworzonych już po objęciu przedsiębiorstwa pod zarząd państwowy i księgowanych według cen z 1945/46 r. we wszystkich bez wyjątku przedsiębiorstwach państwowych oraz przedsiębiorstwach i majątkach pozostających pod zarządem państwowym — w bilansach za rok 1946 winny być obliczone w wysokości normalnej, bez stosowania jakiegokolwiek mnożnika.

5. Amortyzacji w przedsiębiorstwach całkowicie nieczynnych nie należy przeprowadzać, zaś w przedsiębiorstwach częściowo czynnych amortyzację działów czynnych należy odnieść na klasę 4-tą, a działów nieczynnych na klasę 2-gą.

6. Wysokość amortyzacji w przedsiębiorstwach rozliczających się centralnie ze Skarbem Państwa określa plan finansowo-gospodarczy zatwierdzony przez Ministra Skarbu.

§ 18. Nadwyżkę wpłat, dokonanych przez presiębiorstwa podległe Ministerstwu Przemysłu tytułem dochodu z przemysłu i niezaliczoną na podatek dochodowy za rok operacyjny 1945, należy spisać w roku 1946 na straty.

§ 19. Wszelkie darowizny otrzymane nie stanowią dochodu, a powiększają kapitały własne przedsiębiorstwa.

§ 20. W obrębie Centralnych Zarządów Przemysłów podległych w roku 1946 Ministerstwu Przemysłu może być przeprowadzona kompensata zysków jednych przedsiębiorstw ze stratami innych przedsiębiorstw z tym, że na cele kompensaty można przeznaczyć co najwyżej 50% zysków poszczególnych przedsiębiorstw. Odprowadzenie części zysków na powyższy cel należy zaksięgować w grupie 20.

§ 21. Sprawy nieuregulowane niniejszą instrukcją należy rozstrzygać w płaszczyźnie obowiązujących przepisów prawnych o księgach handlowych oraz zasad księgowości.

§ 22. Odnośnie przedsiębiorstw podlegających Ministrowi Przemysłu, które przed uchwaleniem niniejszej instrukcji w odmienny sposób dokonały zamknięcia rachunkowego za rok 1946 obowiązują zasady dotychczasowe.

w/z. Minister Skarbu
T. Dietrich

Załącznik do § 16.

PRZYKŁAD PRZEBIEGU KONTOWANIA.

przedmiotów majątku stałego, przekazanych w 1946 r. z jednego przedsiębiorstwa państwowego lub znajdującego się pod zarządem państwowym, drugiemu przedsiębiorstwu o tym samym charakterze.

Do bilansu otwarcia, sporządzonego przy przejmowaniu przedsiębiorstwa pod zarząd państwowy, przyjęto między innymi maszynę X z wartością według cen 1938/39 zł 10,000 (grupa kont 01). tytułem sprostowania wartości tej maszyny na skutek zużycia odpisano zł 3000 oraz na skutek uszkodzeń wojennych zł 2000 (grupa kont 07), zaś tytułem normalnej amortyzacji za rok 1945 odpisano zł 1000 i tytułem dodatkowego umorzenia za rok 1946 odpisano zł 9000. W roku 1946 maszyna X została przekazana z zakładu A do zakładu B.

I. Zakład A (oddający) księguje:

1. Win. Zakład B (grupa kont 13) Ma Maszyny (grupa kont 01) przeniesienie wartości maszyny X . . .	zł	10000	
2. Win. Umorzenie wartości majątku stałego (grupa kont 07) . . . . . . Ma Zakład B (grupa kont 13)			
przeniesienie odpisu na skutek zużycia .	zł	3000	
przeniesienie odpisu na skutek uszkodz. woj.	zł	2000	5000
3. Win. Kapitał zakładowy (majątek objęty przez zarząd państw. (grupa kont 08) Ma Zakład B (grupa kont 13)			
przeniesienie części kapitału zakładowego	zł	5000	
4. Win. Umorzenie wartości majątku stałego (grupa kont 07) . . . . Ma Rezerwa kapitałowa z realizacji majątku stałego (grupa kont 08) . .			
przeniesienie odpisu normalnej amortyzacji za rok 1945	zł	1000	
przeniesienie odpisu dod. amortyz. za rok 1945	zł	9000	10.000

II. Zakład B (otrzymujący) księguje:

1. Win. Maszyny (grupa kont 01) . . . Ma Zakład A (grupa kont 14) . . . . za maszynę X			
2. Win. Zakład A (grupa kont 14) . . .			zł 10.000
Ma Umorzenie wartości majątku stałego (grupa kont 07)			
za odpis na skutek zużycia	zł	3000	
za odpis na skutek uszk. wojen. . . .	zł	2000	5000
3. Win. Zakład A (grupa kont 14) . . . Ma Kapitał zakładowy (majątek objęty przez zarząd państwowy — (grupa kont 08)			
wartość maszyny X netto	zł	5000	

332.

OKÓLNIK

z dnia 22 października 1947 r.

w sprawie kar za naruszenie przepisów celnych.

Uzupełniając postanowienia okólnika Nr 535 z dnia 18. XII. 1946 r. L. D. I. 16345/6/46 w sprawie kar za naruszenie przepisów celnych Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że nie jest skłonne do uchylania z własnej inicjatywy w trybie art. 319 p. k. s. prawomocnych orzeczeń karnych— w sprawach wymienionych w tym okólniku, a jedynie na wniosek strony, w którym strona powinna wykazać, że bez własnej winy nie mogła spełnić powinności celnej lub zastosować się do innych przepisów prawa celnego (brak urzędów celnych, niewydawanie pozwoleń na przywóz i wywóz towarów w obrocie zagranicznym i t. p.).

Jednocześnie Ministerstwo przypomina, że w myśl przepisów powołanego na wstępie okólnika Nr 535 mogą ulec uchyleniu w trybie art. 319 p. k. s. tylko prawomocne **orzeczenia** karne, nie zaś prawomocne **postanowienia** o zezwoleniu na dobrowolne poddanie się karze.

Wobec pwyższego poleca się przedstawiać Ministerstwu Skarbu do uchylenia w trybie art. 319 p. k. s. tylko prawomocne orzeczenia karne w takich sprawach objętych okólnikiem Nr 535, w których strona wystąpi z odpowiednio umotywowanym wnioskiem.

Dotychczasowe wnioski niektórych Dyrekcji Ceł o uchylenie z urzędu prawomocnych orzeczeń i postanowień karnych w trybie art. 319 p. k. s. przedstawione Ministerstwu Skarbu do rozstrzygnięcia w myśl przepisów okólnika Nr 535 — zostaną zwrócone Dyrekcjom do właściwego urzędowania z powołaniem się na niniejsze zarządzenie.

Nadto Ministerstwo zaznacza, że niniejsze zarządzenie w niczym nie ogranicza stosowania przepisów ustawy z dnia 22 lutego 1947 r. o amnestii w odniesieniu do tych spraw objętych okólnikiem Nr 535, w których prawomocnie orzeczona kara nie została w całości lub części wykonana.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 8753/6/47).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Z MINISTERSTWA SKARBU

KOMUNIKAT

o unieważnieniu pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu unieważnia skradzione poborcy skarbowemu Urzędu Skarbowego w Lesku, okręgu Izby Skarbowej w Rzeszowie następujące pokwitowana kasowe:

1. z kwitariusza Nr 76 Serii A od Nr 033641 a do Nr 033660 e;
2. z kwitariusza Nr 125 Serii C od Nr 937369 do Nr 937400.

SPROSTOWANIE.

Podaje się do wiadomości, że w Nr 16 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z dnia 5 lipca 1947 r. wkradł się błąd drukarski w tekście § 61, ust. 1 regulaminu współdziałania obywatelskich komisyj podatkowych i lustratorów społecznych z urzędami skarbowymi (rewizyjnymi) oraz organami ochrony skarbowej, zamieszczonego pod pozycją 188.

Właściwy tekst ustępu 1 tego paragrafu ma następujące brzmienie:

„§ 61. 1. Naczelnik Urzędu Skarbowego (rewizyjnego) zwołuje co miesiąc w terminie do dnia 3-go każdego miesiąca konferencję lustratorów społecznych z udziałem kierownika działu wymiarowego i rejonowych referentów wymiarowych, celem omówienia i ustalenia planu prac na miesiąc bieżący, oraz omówienia wykonania planu pracy **za miesiąc ubiegły**".

Cena zł 13

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna 1500; półroczna zł 850; kwartalna zł 500; miesięczna zł 200.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1947 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyńcze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4. Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 70.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.